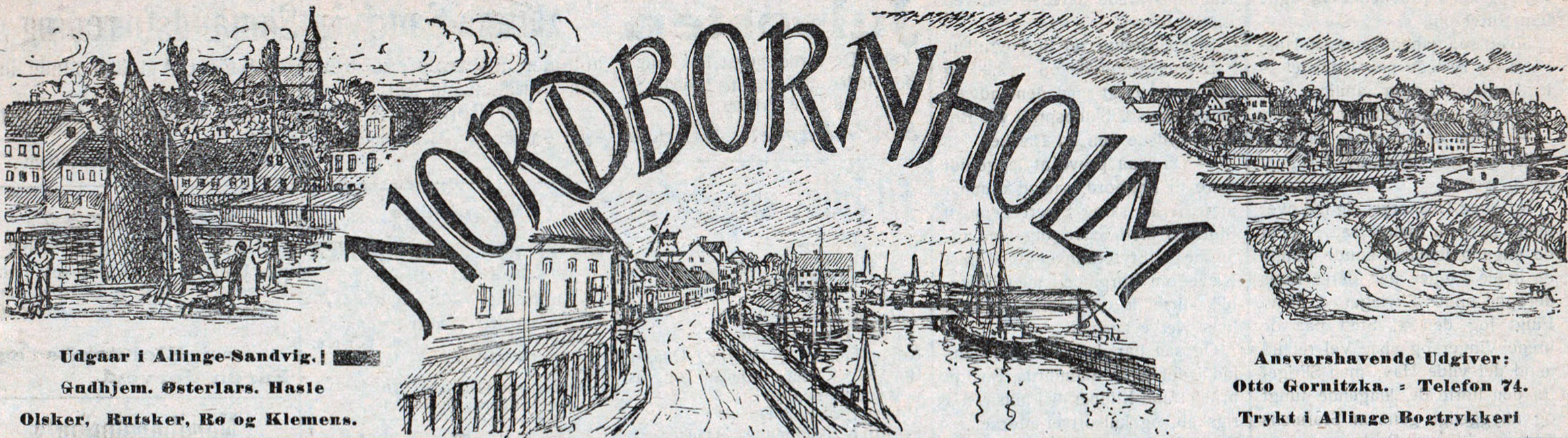

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Ud giver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 176

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø.

Tirsdag den 16. December

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1930

Mens Juleklokkerne ringer.

Nu ringer Juleklokkerne hist
fra Taarnet i Kvælden stille.
Der tændes Lys

paa den gamle Kvist
— bag Ruden — af en Morlille.

Hver rastløs Stræben er nu forbi,
den travle Larm er forstummet,
og fredfyldt hen over snelagt Stig
gaar Skarer mod Kirkerummet.

Ak, hvem der kunde
i Skumrings Skjul
— naar Lys fra Kaminen skinner
en Stund blot leve sin
Barndoms Jul
igen — mens Klokkerne ringer.

Men hvor har Klokker
saa blid en Klang,
og hvor lyser Arnens Lue?
saa man kan synge,
som Barnet sang
om Julen i Moders Stue,

Ring, Juleklokke, paa Barnets Vej!
ring lydt om Julen derhjemme!
Thi, Fattig den, som et Minde ej
om Barndommens Jul kan gemme,

Ja, ring I Klokker
i Kvældens Stund,
— mens Sneen falder derude —
og lad os skue i Barneblund
— som før — den hjemlige Rude. —
Olga Petersen.

Juleposten.

Pakker, Aviser og Breve.

—o—

I gamle Dage, naar Postforsen-
delser skulde føres rundt i Landet,
da tænkte den, der skrev og dig-
tede om Postvæsenets Virksomhed
nærmest paa den kørende gule
Deligence med den rødfrakkede
Postfører paa Bukken, der lod det
truttende Posthorn lyde. Man be-
høver bare at tænke paa de vel-
kendte Linier:

„Den Postillon i Kappe rød,
— han blæste, han blæste.“

Og dette gamle Postvæsen blev
ofte omtalt i Datidens Bøger og
Skrifter; thi der var Poesi over
den gamle, gulmalede Deligence
med den røde Kusk, der befordre-
rede paa een Gang baade Post og
Rejsende. Der var Poesi over Be-
deturen i Kroladen, Poesi over
Aftentningen af dens Komme til

Landsbyen med de friske Aviser
og Breve, der ikke saa lidt senere,
end det nu er Tilfældet, naaede
deres Bestemmelsessteder.

Da det ensomt vandrende Land-
postbud i mørk Uniform afløste
den kongelig kørende Post — el-
ler rettere udstykkede dens Rute
i mange mindre Ruter, der gre-
nede sig ud til afsides liggende
Boliger bag Moser og Krat, saa
alle Adresser fik direkte Omdeling
af deres Post i Stedet for, at Po-
sten skulde afhentes ved nærmes-
te Brevsamlingssted — ja, da
skete et meget stort og glædeligt
Fremskridt, men — Landet blev
en meget betydelig Idyl fattigere!

Thi den ensomme, ofte trætte
og tungt gaaende Vandringsmand
med Tasken over Skulderen væk-
ker ikke saaledes Poesien som
den gule Postvogn — og det kan
være en ret trælsom Fodvandring
— selv om vel nu adskillige kan
tage Cyklen til Hjælp — naar han
kommer, som der staar i en Vise
„som en rigtig Elefant, belæsset
fra Top og til Taa.“

Ingen Tid af Aaret er Landpo-
sten stærkere overlæsset end ved
Juletid, og Aar efter Aar øges
Fragten for ham. Toget er forsin-
ket, Postsagernes Mængde haler
Afgangstiden ud for ham, og dette,
at han saa godt som intet Sted
gaar „Hus forbi“, gør, at Tiden
løber fra ham, og det giver alle-
rede et stort Plus til Dagsgernin-
gen. Idet han spreder saa megen
Glæde omkring sig ved at komme
med de mange Brevskaber og Post-
pakker ind i Hjemmene, er han i
høj Grad den ene ydende Part i
Forhold til de mange nydende
Parter.

De forskellige Mennesker har —
efter hvad de sysler med — snart
en stille Tid og snart en overvæl-
dende travl Tid Sæsontravlhed
har f. Eks. Skrædere. Malere ved
Pinsetid. Op ad Julen er „Land-
posten“ „Dagens Mand“, da er
hans Tid inde.

Dette Forhold har da ogsaa
Landboerne alt Øje for, og efter-
haanden som Landpostens Jule-
post med den stigende Udvikling
er blevet større og større, kan man
ogsaa læse rundt om i Bladene,
at Beboerne skiftes til at køre for
ham. Landpostbudet har i de korte
Dage op ad Julen drøje Arbejds-
dage ved ofte i barsk Vejrlag og
glat Føre at slæbe en Mængde
tunge Juleviser og Postsager af
alle Slags gennem lange Veje.

Det burde derfor være fast Skik
i alle Egne af Landet under Jule-
travlheden at „gøre den gaaende
Post kørende“, at man skiftevis
stillede Køretøj og Køresvend til
hans Raadighed. De afsides Bebo-
ere faar ogsaa paa den Maade de-
res Post hurtigere, saa det er til
Fordel for begge Parter.

Bypostbudet, der skal Trappe
op og Trappe ned et Utal af Gange

fra Kælder til Kvist, ofte kun med
saa interesseløse og intetsigende
Julekort, at der derpaa kun staar
Glædelig Jul ønskes Familien Han-
sen — eller Jensen eller Petersen
kan man ikke køre for. Men Brev-
omdelerne i By og paa Land bør
være færdig, saa ogsaa de kan
holde Jul, ligesom Juleaften fejres
i Fred og Rø trindt om, hvor de
forud var Budbringere for de
mange glade Festhilsener.

Christine Reimer.

Nu har vi Jul igen - -

Julegranen paa Torvet har i
Søndags og vil i den kommende
Uge hver Aften fortælle os det.
Julesneen, der manglede, kom i
Dag. Butikerne straalere i et over-
vældende Lyshav, og Julens Va-
rer er udstillet saa smagfuldt og
tillokkende som ingensinde tidli-
gere.

Juleudstillingerne i Søndags
blev en Overraskelse for alle dem,
der vovede sig ud i det ikke alt-
for indbydende Vej. Flere For-
retninger havde arrangeret Ud-
stillinger langt ind i Lokalerne,
og der var ingen Mangel paa Lys-
reklamer eller anden Effekt.

Tænker man sig nogle Aar til-
bage, er der sket en rivende Ud-
vikling med Hensyn til Vareud-
stilling og Vinduspyntning, og
man udbryder uvilkaarligt: Hvilke
Overraskelser vil næste Aars Jul
bringe?

Vil der rejse sig et moderne
Varehus paa Tomterne af Central
— eller vil en eller anden smart
Forretningsmand leje Palmehaven
eller Strandhotellet i December
Maaned og arrangere Udstilling
der, suppleret med Restauration,
Koncert og Dans mellem Bordene.

Der er rige Fremtidsperspektiver
for en fantasifuld Hjerne!

&

Julebud.

—o—

En Fortælling fra den norske
Skærgaard af Johan C W. Juuhl.

Julelysene vilde forlængst være
brændt ned i Stagerne i Lods-
hjemmet der vestude paa Utø,
hvis de skulde have været tændt
i rette Tid til Festens Begyndelse.
Men utændte stod de, og saadan
havde de staaet i timevis.

Ude sang Stormen sit gamle
Julekvad, og Havet brummede sit
drønende Orgelbrus dertil, det
knagede og knirkede i Hustømrer,
hver Gang Vindstødene tog værst
fat, og Samueline, der var begyndt
at ængstes for Mandens lange
Udebliven, for skælvende sammen
for hvert Vindstød, der tog i Hu-
set. Vistnok var hun vant til lidt
af hvert, saadan som nu Mandens

Arbejde laa, men dette her hørte
nu alligevel til det rent utrolige.

Hvad i Himlens Navn kunde
der dog være hændt ham i Kvæld.
Skøjten var første Klasses, og
Mand og Lods ikke mindre. Det
var en kendt Sag. Og hvad Vej-
ret angik, var det Smaating at
regne for mod det, de to ofte
havde maattet byde Trods.

Det gav derfor uvilkaarligt et
Sæt i hende, da det tog i Døren,
hun for sammen med et lille Skrig.

— Det ser ud til at blive sen
Julehæg her i Huset i Aften. —
Gamle Ole Tobias, den nærmeste
Nabo, stod i Døren og dampede
paa sin Snadde.

— Har Du ikke set noget til
dem? Hendes Stemme skjalv af
Spænding.

— Nej, jeg kommer lige fra
Søen. Men der var ikke Lanter-
ner at se nogen Steder. Jeg maa
sige, jeg begriber det ikke, Du...
... jeg begriber det ikke....

Gamle Ole Tobias suttede be-
tænksomt paa Piben. — Jeg saa
ham fra „Haugen“ sætte ham
Tøndes ombord paa Skuden, det
var netop ved Middagstid, som
Du forstaar, og de ku' da aldrig
bruge tre-fire Timer, naar Vejret
ikke er værre end det er i Dag.
Nej, jeg begriber det ikke, maa
jeg rigtignok sige.

— Gud hjælpe os for, at der
ikke er sket en Ulykke med dem,
jeg har hele Aftenen gaaet med
en saadan underlig Følelse, det
er, ligesom jeg synes at se Salve
arbejde med noget rigtig tungt.

— Du skal nu ikke tro saa ilde,
Samueline, de har jo Sejl og Mo-
tor at hjælpe sig med.

— Motoren kan være slaaet
klik.

— Det er ikke meget troligt,
Du. Han har altid været støttig
og til at stole paa, og skulde det
galt ske, saa er det jo ikke værre,
end at de magelig kunde have
krydset sig hjem for længe siden.

— Broddet kan have taget dem,
hvis Motoren har svigtet. Du ved,
hvor styg den er der borte i Rau-
holmshuset.

Øjnene stod stive i Samuelines
ligblege Ansigt.

— Du skal nu ikke spaa saa
galt, Samueline, men en Mærk-
værdighed er det nu alligevel, ret
en ubegribelig Mærkværdighed,
maa jeg sige.

Og gamle Ole Tobias lod Blik-
ket falde mørkt og tungt ned mod
Gulvbrædderne. Det var, som om
en Uhyggesfølelse var ved at snige
sig ind over ham ogsaa.

— — —

— Saa, nu mener jeg, det skal
være greiet.

Salve kravlede op fra Maskin-
rummet, strøg Sveden af Panden
og trak Vejret lettet, medens Mo-
toren dret og tøffet nok saa ly-
steligt. Da havde i Timevis ligget
op under Rauholm og bakset med

at udbedre Skaden. — Det havde
været et haardt Job.

— Det var ikke for tidlig paa
en hellig Aften. Havde vi taget
til at krydse, da han kikkede,
ville vi have været hjemme nu,
knurrede Skibsdrengen Sivert; han
stod og tørrede Næverne med en
Tot Tvist efter alt det Arbejde
Motoren.

De var netop ved at løsne For-
tøjningen, da en enlig Havmaage
kom sættende ind fra Søen, den
blev ved at kredse over Hovedet
paa dem, idet den udstødte sine
ulykkelige Klageskrig, der lignede
Menneskers Nødraab. Snart slog
den nogle Slag ud mod Havet,
just som om den vilde vise Vej
der vestude, hvorfra den bragte
Bud, saa vendte den tilbage, kred-
sede om dem, flaksede og skreg
uafdeligt i det uendelige, stun-
dom er den tillige nærgaaende
nok til at sætte lige ned i Synet
paa de to der i Skøjten, saa de
store hvide, Vinger var ved at
baske dem om Ørene.

I Begyndelsen tog de to Mand-
folk ikke større Vægt herpaa, de
var jo vant til at møde Maager,
hvor de end for paa Søen, men
tilsidst blev denne enlige Søfugls
Adfærd dem saa paafaldende, at
de alligevel ikke kunde lade være
at fæste sig ved det.

— Hvad skal man tro, at den
Fyr mener med det, udbød Si-
vert, idet hen stirrede op paa den
urolige Søfugl, der kastede sig
rundt i Luften.

— Er det Sildesyner, Du har
at varsle om, Patter, saa maa Du
begribe, at vi har andet at tænke
paa nu en hellig Juleaften end at
rejse efter saadan noget.

— Du skulde aldrig have set
Maagen, mumlede Salve, han stir-
rede ogsaa undrende efter Søfug-
len.

— Hver Fugl synger med sit
Næb, som de siger for et gam-
melt Ord. Fyren deroppe mangler
ikke Julekvad, sagde Sivert med
et lille Smil.

De kastede los og lod det tøv-
fende staa hjemover. Men Maagen
fulgte med sine urolige Kast i
Luften og klagende Hyl. Nu tog
den til at skrigte ondt, saa det ret
lød helt uhyggeligt, som om den
varslede baade Ulykke og Død,
og i det samme jog den iltet
helt ned paa Dækket, saa den var
ved at daske Folkene lige i Sy-
net med Vingerne.

— Han gi'r sig ikke den Fyr,
brummede Sivert ondt og greb
efter en Aare for at lange ud ef-
ter den nærgaaende Gæst.

— Læg ikke Haand paa Sø-
fugle, Sivert, det bringer Ulykke
med sig, advarede Salve haardt.

— Utyske, hvædede Sivert.

— Det maa alligevel betyde
noget, dette her, Maagen er en
klog Skabning. Læg Mærke til
Tegnet, sagde han med stor Al-

vor, og uden at betænke sig lagde han Roret om.

Sivert saa gabende paa sin Husbond og rystede paa Hovedet — Er Du fra Sans og Samling.

Men Salve svarede bare: — Fyren deroppe maa have sin Vilje, saa faar vi se, hvad Tegnet det betyder.

Nu sneg Tusmørket sig ind over dem. Det var netop saa lyst, at de engang imellem kunde skimte de hvide Vinger paa deres Lods deroppe under Skylaget. I ilsom Flugt jog den af Sted paa de brede Vinger og viste Vej ret ud imod det vilde Hav, men Skriget fra den hørte de klagende tungt og uhyggeligt gennem Stormens Tuden og Søens Brøl.

— Dette er den rene Galskab. At sætte til Havs i den sorte Nat og saa en hellig Juleaften for en tosset Maages Skyld, istedet for at sejle hjem til Kone og Børn, knurrede Sivert misfornøjet.

— Maagen er en klog Skabning, læg Mærke til Tegnet, brummede bare Salve, idet han tog et fast Tag om Rorpinden; saa gav han Motoren rundelig af Smørekanden for at den rigtig kunde snurre. — Men da det saadan havde baaret ud et Stykke Tid, og der var ikke andet at se end Havets vilde Skumsprøjt, begyndte han, Salve, ogsaa at dele den andens Mening. Mon dette alligevel ikke var den rene Daarskab og Narrestreger. Og han var netop ved at lægge Roret om og tage fat paa Hjemvejen, da det gav et Sæt i ham.

— Men se dog, Sivert, er der ikke Lys der vestude paa Svartskæret, skreg han gennem Stormen.

— Er Du tosset, Mand — kom det fra Sivert — er Du ved at se Syner osse? Men lidt efter lød det lidt mere eftergivent fra Sivert: — Sandelig synes jeg ogsaa, jeg saa noget, men nu er det væk.

Begge stirrede nu vestover i Mørket. Næste Gang, Skøjten hævde sig op paa en høj Sø, brøler Salve af fuld Hals, saa det det skærer gennem Stormen og Havdrønet:

— Der er Blus paa Havskæret, Gut, saa sandt jeg staar her paa Skøjten!

— Jeg tror, Du har Ret, kom det spagfærdigt fra Sivert, for nu havde ogsaa han faaet fat i Lyset paa Skæret der vestude ved den yderste Landkending.

— Forliste Stakler, svarede Salve, og han fortrød ikke, han havde lagt Roret om under Hjemvejen, men han rystede betænksomt paa Hovedet.

— Er det nu alligevel ikke besynderligt, at Motoren, der har været saa stabil i alle de Aar, vi har haft ham, skulde finde paa at slaa sig vrang netop i Dag paa en hellig Juleaften, da hver og en helst skynder sig hjem til sig og sine?

— Og at Du skulde være saa stædig, at Du ikke vilde krydse hjem, svarede Sivert — havde vi sat Sejl til, vilde det have været sidste Juleaften for de Fyre derude.

— Det er som en Indskydelse — Styrelsen, den er alt her i Livet, mumlede Salve.

— Bare vi klarer at komme nær op under. Det er slemt med Braadsøerne paa den Plads, ved Du.

— Jeg holder ikke af det i Aften, Søen brækker haardt, og saa er det saa sort, at man ikke kan se nogen Verdens Ting.

— Ja, havde vi bare haft Dagen for os, saa havde det alligevel været en anden Ting.

— Det maa staa i Styrelsens

Haand, svarede Salve — klar ved Linen, Sivert!

Sivert sprang ud til Tovrullen. Skøjten huggede op og ned og stampede tungt med den indvæltende Havsø. Skumsprøjt fra Boven skyllede hen ad Dækket.

— Du maa prøve at lægge lidt mere til Bagbord, saa vi kommer mere i Læ, skreg Sivert gennem Stormen mod Salve, der stod agterude i Styrummet med fast Næve om Rorpinden med Falkeblik stirrende ud i Mørket og med hver Nerve spændt.

Og saa bar det i hivende Dans ind i det vilde Skumbrus, Søerne brøler mod Klipperne i hidsig Arrigskab, og kulsort er Mørket. — Bsre det røde Ildøje paa Skæret lyser som en ledende Stjerne — en fortvivlet sidste Bøn om Frelse. Svagere og svagere, nu er det lige ved at slukke.

— — — Med et skærende Skrig for Samueline fortumlet op, træt af Ventetidens Spænding; hun var faldet i Søvn paa Slagbænken; forvirret stirrer hun paa de tre ukendte Karle i Olieøj, der fylder den lille Stue — fremmede, alvorlige Mænd, fremmede Stemmer, tunge Skridt. — Den kolde Sved perler paa hendes Pande; hændervridende og trøstesløs jamrer hun.

— Aa — jeg ved det — jeg ved det. I har sandelig ikke nødig at fortælle det. Jeg har haft det paa Følelsen hele Aftenen, han er borte, han blev derude. Aa Gud, den almægtige. Vær os alle naadig!

Da lyder det fra en kær og kendt Stemme: — God Jul i Stuen. Du maa ikke være vred paa mig Mor, fordi jeg kommer sent hjem en Juleaften. — Jeg kommer saa meget mere mandstærk; tre fremmede Julegæster, som jeg har revet ud af Havploven. — Du faar skaffe Folkene lidt at leve af og en varm Kaffetaar i Livet, Mor.

En barket Næve stryger hende blødt over Haaret. — Vi skylder din Mand evig Tak, at vi oplever denne Juleaften, lyder det bevæget fra en af de fremmede Søfolk.

Der triller blanke Taarer ned ad Samuelines Kinder; men Salve smiler lunt:

— Takken skylder I Forsynet. Fuglen, der flagrede paa de hvide Vinger over Sø og Land. Maagen er en klog Skabning, siger jeg. Læg Mærke til Tegnet.

Er De tilfreds med NORDBORNHOLM?

husk da at bestille det hos Deres Postbud for Januar Kvartal. Det er kun 1 Kr.

udkommer i Dag med Tillæg.

Al Lastkørsel udføres

samt Svin til Slagteriet a 75 Øre pr. Stk.

Lukket 12—14 Pers. Bil udlejes. Tlf. All. 117 y. A. Engell, Tein.

Lampefod

af bornholmsk Keramik er meget smuk til elektrisk Bordlampe.

Monteret med smuk Skærm, vil den være en nyttig og smuk Julegave.

Anbefales i stort Udvalg.

P. C. Holm.

Juleosten

køber De fordelagtigst hos mig. Her findes det største Udvalg til altid billigste Priser.

J. B. Larsen, Allinge

Til Julen anbefales

Røget Laks
Røget Aal
Røget Gaasebryst
Røget Hellefisk
Røget Bayonneskinke
Kogt røget Skinke
Kogt Skinke i 1/2 og 1/4 kg Daaser
Bayerske Pølser i Daaser og løs
Vægt til nedsat Pris
Medisterpølser i Daaser
Forloren Skildpadde i Daaser
Kødboller og Fiskeboller
Fiskerand i 1/2 og 1/4 Daaser
Ekstrafine Gaffelbidder, store og smaa Daaser
Ekstra delikate Anchiovis i Hummer og Østerssauce
Anchiovls i løs Vægt
Alle Slags Paalæg til nedsat Pris.

J. B. Larsen, Allinge.

Gammalt å Nyt

2. Årgang

er udkommet.

Pris 1 Kr.

Min lukkede Bil anbef.

Jeg kører naar De kalder!
Tlf. 145. Poul Nielsen, Allinge.
Overfor Gæstg. Christensen.

Tejn Brugsforening.

Udsalget lukkes Juleaften samt Dagen mellem Jul og Nytaar Kl. 3.
Udsalget er lukket Tirsdag d. 6. Jan. paa Grund af Opvejning.
Skyld til Uddeleren bedes venligst betalt for Opvejningen. Ægbøgerne bedes indleveret til Sammentælling inden d. 15. Jan.

Bestyrelsen.

Som Julegave

Foto-Apparater, Amater-Album, Keramik, Broncerammer.

Se Vinduet hos
Fotogr. A. Kjeller.

Wiedemanns Kødkonserver

er en nem og billig Ret til Frokost, Middag eller Aften.

Føres i 25 forskell. velsmagende Retter.

P. C. Holm, Allinge.

Aflæg Broderiforretningen i Nørregade et Besøg!

Der vil De finde alt hvad ønskes kan — lige fra de billigste til de bedste Ting som findes i Brancen.

Paategnede Lyseduge	fra 0,95
— Spisestuesæt	1,95
— Sybordstæpper	2,75—6,00
— Sofapuder	1,45—7,50
— Bordtæpper	9,85—20,00
Færdige Sybordstæpper	17,00—45,00
— Sofapuder	20,00—45,00
— Lyseduge	20,00—55,00

Fra 15. Decbr. forefindes desuden en 1ste Kl.s Systue.

Dagmar Jørgensen.

Husk at bestille Juleøl:

Bestillinger modtages hos Møller Mikkelsen, Tein, Olsker Brugsforening og Allinge Bryggeri.

Allinge-Sandvig Sømandsforening

afholder Juletræsfest med Bal SØNDAG den 28de ds. paa Christensens Sal.

For Børn Kl. 3 Eftm. — For Voksne Kl. 7,30 Aft. Kun Foreningens Medlemmer har Adgang.

Festudvalget.

Bornholms Spare- og Laanekasses Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.
Renten af Indskud er paa 3 Mdrs. Opsigelse 4,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassevilkaar 4 - Folio 2 - i Forsørgelsesafdelingen 3,6 - hvortil Præmie, hidtil 2,4 -

Skole-Kørsel!

Omhyggelig Uddannelse til smaa Priser i ny Vogn. Kørekort garant. Arthur Jensen. Tlf. Rønne 716. Altid Udv. i brugte Biler til smaa Priser.

Bilkørsel udføres

L. Sommer, Tlf. Allinge 124 y.

Gaa ikke over Aaen efter Fløde!

Køb den Fløde, der fremstilles her paa Pladsen. Forlang hos Deres Handlende Flaskefløde fra Mejeriet KAJBJERGGAARD.

Allinge Skæpereri

Optændningsbrænde altid paa Lager, billige Priser. Tlf. 29. Gaert Hansen.

Ny lukket Bil

udlejes. L. P. Olsen, ved Tejn St. Tlf. All. 59 kan foreløbig benyttes.

Jernbane hotellet

i Sandvig er aabent hele Aaret. C. Asmundsen.

Marmelade.

Blandet Frugtmarmelade 60 Øre, Orange-Marmelade 75 Øre Halvkg. Hindbær-Marmelade.

J. B. Larsen, Allinge.

Allinge Teglværk

anbefales. Mursten, Teglstén, Drænrør. Tlf. 127.

Gulvfernis.

Skal De have Deres Gulve ferniserede til Julen, bedes De huske paa at

I. B. Larsen's Gulvfernis og Gulvlak altid er den bedste.

Bronce i Guld, Sølv, Kobber, Grønt Brunoline til Oplakning af Møbler Liquid Veneer til Oppudsning af polerede Møbler. Sort Ovnlak til Ovnør og Komfurer.

Ferniserings-, Lak- og Broncepensler.

J. B. Larsen, Allinge Tlf. 12.

Gør et Besøg

i Undertegnede Sadelmagerforretning, hvor De vil finde alt i Seletøj, Kit-Bag, Rygsække og Kurvemøbler. Bilpolstring udføres.

H. P. KOFOED Tlf. 13 Hasle

Forretningskonvolutter

sælges med Firma for kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri

Foredrag

SAFETY FIRST UDVALGET paa Hammerens Granitværk indbyder til Foredrag i Salen paa Hotel ALLINGE Torsdag d. 18. ds. Kl. 8.

Emne: Elektricitet og Faren derved.

„Nordbornholm“s Gætte-Konkurrence.

I Lighed med tidligere Aar indbyder vi vore Læsere til at deltage i en Gætte-Konkurrence.

I hver af de første 3 Uger — fra den 5. til den 19. December vil

Sæternissen være paa Spil og anbringe 4 Bogstaver i Bladets Annoncespalter, som tydeligt ikke hører til der. Disse Bogstaver (altsaa 4 x 3 = 12) skal samles til et Ord, der er kendt af alle Nordbornholms Læsere, og dette Ord indsendes til Bladets Kontor i lukket Konvolut med tydeligt Navn og Adresse inden 20. Decbr. mrkt. „Nordbornholms Gættekonkurrence“.

Blandt de rigtige Løsninger vil der ved Lodtrækning blive udtaget 3 Præmier paa henholdsvis Kr. 10,00, 5,00 og 2,00.

De heldige Vindere faar Juleaften tilstillet et Gavekort, paa hvilket de ved eget Valg hos en af de Handlende, der averterer her i Bladet, kan købe dem en Julegave til den anførte Værdi.

Vindernes Navne vil blive offentliggjort her i Bladet Tirsdag den 30. ds.

Køb paa Deres egen Egn!

—o—

Denne Opfordring lyser ud af alle Blades Spalter og gentages af enhver Forretningsmand. Og den er ogsaa berettiget, thi en af Grundbetingelserne foret Samfunds Trivsel er Solidaritet. Enhver god Borger bør i egen Interesse handle i den By eller paa den Egn, hvori han selv ønsker at eksistere, og bør det erindres, at har den handlende ikke lige netop den Vare, man ønsker, kan den skaffes.

Man bør huske, at for hver Krones Fortjeneste man unddrager sin Bys eller Egn's Forretningsfolk, formindsker man disses Skatteevne og Købeevne i tilsvarende Grad.

Landboerne bør ogsaa købe i den By eller paa den Egn, de føler sig knyttet til, da de altid har større Mulighed for at blive tilfredsstillet ved Køb, naar det gaar gennem en stedlig handlende, som for at beholde sin Kunde maa drage Omsorg for at denne bliver behandlet saa godt som muligt. Den stedlige Købmand ser i Egnens Beboere sine stabile Kunder, hvis Tilfredshed er ham en Eksistensbetingelse.

Køb danske Varer

og De gavner det danske Landbrug og Industri og skaffer Arbejde til Landets mange arbejdsløse.